

[Kirsten Lee]

krav og faktiske virke og herefter komme med forslag til en revision.

Jeg vil gerne sige tak for tilslutningen, og jeg ser frem til et konstruktivt samarbejde i Retsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 119:

Forslag til lov om folkeafstemning om flygtninge.

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 9/12 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Lovforslaget går ud på, at der skal afholdes en vejledende folkeafstemning, hvor vælgerne skal tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt dansk flygtningepolitik skal skærpes.

Det er jo ikke nogen nyhed, der her kommer fra Fremskridtspartiet. Det er ikke mere end ca. 4 måneder siden, vi sidst havde lejlighed til her i salen at tage stilling til spørgsmålet. Fremskridtspartiet fremsatte under forespørgslen den 13. oktober 1987 forslag til dagsorden om, at der skulle afholdes en folkeafstemning om flygtningespørgsmålet. Som bekendt blev forslaget stemt ned af et stort flertal her i Tinget.

Vi har jo, som jeg også dengang gjorde Fremskridtspartiet opmærksomt på, i grundloven nogle udmærkede regler om folkeafstemning, og det er endda regler om folkeafstemninger, der er bindende – i modsætning til vejledende

folkeafstemninger, som kan afholdes, og så kan Folketinget alligevel gøre, ganske hvad det vil. Men de regler, vi har i § 42, er aldeles bindende. Efter denne bestemmelse kan en tredjedel af Folketingets medlemmer normalt kræve en folkeafstemning om et vedtaget forslag.

Og det bliver der jo lejlighed til igen. For tiden behandler Folketinget det forslag til ændring af udlændingeloven, som jeg fremsatte allerede i oktober sidste år. Det er et lovforslag, der går ud på at opretholde den ændring i udlændingeloven, den revision, vi gennemførte i oktober 1986, og som har ført til en meget, meget væsentlig nedgang i antallet af indrejste asylansøgere.

Jeg håber, at Folketinget snart færdigbehandler forslaget, og hvis Fremskridtspartiet så ikke er tilfreds med resultatet eller andre ikke er tilfredse med resultatet, kan der jo indsamles de fornødne stemmer for at få lovforslaget til folkeafstemning. Det er den vej, grundloven anviser, og det er efter min opfattelse den eneste rigtige fremgangsmåde i denne sag. Og så vil en sådan folkeafstemning endda have den fordel for forslagsstillerne, at den, som jeg nævnte, vil være bindende.

Om Fremskridtspartiets forslag vil jeg i øvrigt sige, at vi efter min opfattelse kun bør afholde vejledende folkeafstemninger om politiske holdningsspørgsmål, hvis temaet for afstemningen kan angives præcist og entydigt og der er et reelt behov og et flertal herfor. Kravet om det præcise og entydige vil ikke kunne opfyldes gennem det forslag, man her fremsætter. Ingen af de betingelser for vejledende folkeafstemning, jeg her angav, er opfyldt.

I øvrigt har vi jo her i landet repræsentativt demokrati. Vælgerne afgør, hvem der skal være medlemmer af Folketinget, netop ud fra en vurdering af de pågældendes politiske synspunkter på en række områder. Skulle der opstå en situation, hvor befolkningens retsopfattelse på afgørende punkter afviger fra Folketingets, har vælgerne mulighed for i forbindelse med folketingsvalg at råde bod på dette og skabe et andet flertal i Folketinget. Sådan også i denne sag.

Jeg kan ikke anbefale lovforslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg må starte med at sige, at det havde jeg

[Pia Kjærsgaard]

egentlig heller ikke regnet med at justitsministeren kunne, men jeg vil godt sige til justitsministeren, som sagde, at Fremskridtspartiet den 13. oktober 1987 fik et dagsordensforslag afvist, fordi Folketinget stemte imod, at det gjorde Folketinget jo reelt ikke. Vi havde en forespørgselsdebat, hvor vi ganske rigtig stemte om flygtningepolitikken, men det var et dagsordensforslag, der var fremsat af de andre partier, altså en såkaldt afværgedagsorden, sådan at Fremskridtspartiets forslag slet ikke kom til afstemning. Det er derfor, vi har lavet det som lovforslag, hvor man altså skal have 90 mandater bag sig for at få det vedtaget og ikke de 60, som der er blevet talt så meget om i morgens radioavis.

Justitsministeren siger, at regeringen kun mener, at det er sager, der er korrekt udformet – jeg tror, det var noget i den retning, justitsministeren sagde – der skulle til vejledende afstemning. Jeg har en anden opfattelse. Jeg tror, at regeringen mener, det kun er de sager, som regeringen er stensikker på at der er et flertal for ude i befolkningen, der skal komme til afstemning. De kan alligevel lige så godt komme ud, sådan at synspunktet kan blive markeret som f.eks. i den vejledende afstemning om EF-pakken. Den ville regeringen godt sende ud, og den var dog – og det må justitsministeren da også indrømme – betydelig mere kompliceret at finde ud af end et ganske enkelt spørgsmål om, hvorvidt man ønsker flygtningeloven skærpet. Jeg synes, den forklaring, justitsministeren kom med her, er temmelig tynd.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Nu har jeg svært ved at forstå fru Pia Kjærsgaard. Fru Pia Kjærsgaard siger, at hun gerne vil have folkeafstemning om denne sag, men siger så samtidig, at det er derfor, man fremsætter et lovforslag, for dertil kræves 90 stemmer, mens folkeafstemningskravet altså kan rejses i Tinget af 60 medlemmer. Det lyder meget ulogisk.

Hvis man virkelig gerne vil have folkeafstemning om sagen, bør man da benytte den lejlighed, man kan få ved, at det er det mindste antal, man skal have tilslutning fra. Den situation kommer vi jo nok til snart, når Folketinget, hvilket jeg går ud fra, tager stilling til det lovforslag, som jeg fremsatte allerede i oktober måned. Hvis så ikke 90, men 60 medlemmer af

Folketinget har den opfattelse, at nu skal vi ud at spørge befolkningen, kan der samles underskrifter. Så enkelt er det, og det var i og for sig det, jeg troede fru Pia Kjærsgaard ønskede. Så når vi mødes ved næste korsvej, har fru Pia Kjærsgaard altså en chance.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Nu har vi jo endnu ikke haft lejlighed til at høre den socialdemokratiske ordfører. Det får vi nok, når vi har stoppet denne pingpongdebat, men mig bekendt er der ikke noget nyt fra Socialdemokratiet om, at man ikke vil gå med til at fastholde den stramning af flygtningeloven, der ligger til behandling i Retsudvalget. Men det kan vi selvfølgelig få opklaret i løbet af ganske kort tid.

Men det er lige før, må jeg sige til justitsministeren, at man ville ønske, at Socialdemokratiet ville sige fra, sådan at regeringen blev holdt fast på sine påstande, der kom ud i morgens radioavis, om, at hvis man ikke ville fastholde denne stramning, skulle flygtningeloven til folkeafstemning. Men jeg synes bare, det er for dårligt, hvis det er den vej, vi skal gå.

Det, vi har gjort med dette lovforslag, er at foreslå, at Folketinget skal tage stilling til, om den nuværende flygtningelov skal skærpes, eller hvad der skal ske med den. Men jeg kan forstå, at justitsministeren og resten af regeringspartierne er 100 pct. tilfredse med flygtningeloven, sådan som den er nu. Det kan jeg så sige at Fremskridtspartiet ikke er.

Torben Lund (S):

Jeg skal gøre det meget kort.

Justitsministeren har beskrevet de regler, der i vores grundlov findes om folkeafstemninger, og specielt grundlovens § 42, og det kan jeg fuldstændig henholde mig til.

Vi har jo i øjeblikket, kan man sige til Fremskridtspartiet, et lovforslag vedrørende flygtninge og spørgsmålet, om udlændingeloven skal revideres eller ikke revideres, til behandling i Folketinget i forvejen, og fru Pia Kjærsgaard vil jo få lejlighed til at boltre sig i forhold til grundlovens § 42 til sin tid, når vi får vedtaget noget i forbindelse med det lovforslag.

Så jeg skal på den baggrund afvise lovforslaget, også med henvisning til, at temaet er utrolig upræcist, som det er angivet her. Temaet er af

[Torben Lund]

Fremskridtspartiet angivet til: Skal dansk flygtningepolitik skærpes? Og dertil må man jo sige: Til hvad? Det er et fuldstændig upræcist tema, hvor folk ikke ville ane, hvad det var, de var til folkeafstemning om.

Og så synes jeg i øvrigt, det er udmærket, at vi har et repræsentativt demokrati.

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg har egentlig haft svært ved at forstå, hvorfor Fremskridtspartiet har fremsat dette lovforslag, for der var, som justitsministeren var inde på, en forespørgsel om dette i oktober måned, men nu har vi så fået en forklaring fra fru Pia Kjærsgaard på, hvorfor man alligevel kommer med forslaget.

Men jeg synes også, det er helt afgørende, at vi i øjeblikket i Retsudvalget behandler et forslag fra justitsministeren om ændringer i udlændingeloven, og her er det min opfattelse, at det må være sådan, at man afventer behandlingen i Retsudvalget. På et tidspunkt vil Retsudvalget afgive betænkning om justitsministerens lovforslag – det går jeg da ud fra – og så vil Folketinget ved anden og tredje behandling kunne tage stilling til det. Derfor synes jeg, at det må være rimeligt, at man afventer behandlingen af justitsministerens lovforslag, inden man tager stilling til, om man vil have en folkeafstemning.

Jeg har også meget svært ved at forstå, at man skulle kunne følge lovforslagets § 1. Jeg har gjort mig de samme overvejelser, som hr. Torben Lund var inde på, for selv om det skulle være en vejledende folkeafstemning, hvor vælgerne skulle tage stilling til: Skal dansk flygtningepolitik skærpes?, ville det give uklarhed hos befolkningen og hos vælgerne. Men det ville jo også, såfremt det blev vedtaget, give en uklarhed hos Folketinget, for hvad skulle den så skærpes til? Jeg mener, at det ikke er politisk og heller ikke juridisk rigtigt, at man har et så upræcist tema at stemme om.

Jeg mener, at det er helt afgørende, at vi får behandlet justitsministerens lovforslag, og jeg håber også meget, at der er flertal for justitsministerens lovforslag, som jo går ud på, at vi skal fastholde den stramning af udlændingeloven, som blev gennemført i sidste folketingssamling. Og hvis det mod forventning skulle vise sig, at der ikke skulle være flertal for justitsministerens lovforslag, ja, så kan situationen være en anden.

For os er det afgørende, at vi bevarer den retstilstand, som vi fik gennemført sidste år. Jeg mener bestemt ikke, at vi skal tilbage til den retstilstand, som vi havde fra 1983 og frem til sidste år. Jeg mener, at vi skal bevare denne udlændingelov. Vi skal ikke skærpe den, således som Fremskridtspartiet lægger op til, men vi skal bevare den udlændingelov, som Folketinget fik gennemført sidste år, og som jeg synes har virket hensigtsmæssigt.

Så kunne der opstå en ny situation – såfremt ministerens forslag ikke bliver vedtaget – hvor jeg mener at hvert parti – og det har Det Konservative Folkeparti også drøftet grundigt – kunne overveje, om man da ville ønske en folkeafstemning. Men så ville man i hvert fald have et klart tema, for det ville så være spørgsmålet om ja eller nej til regeringens udlændingeforslag, og dermed ville befolkningen vide, hvad den skulle tage stilling til.

Derfor må jeg afvise Fremskridtspartiets lovforslag og sige, at det kan vi ikke støtte fra Det Konservative Folkepartis side.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det regeringsforslag, som justitsministeren og hans parti vil have folkeafstemning om, lyder i sin fuldstændige ordlyd: »I lov nr. 686 af 17. oktober 1986 om ændring af udlændingeloven ophæves § 4.« Og § 4 går i øvrigt ud på, hvorvidt man skal revidere en lov eller ej. Det mener man skal ud til folkeafstemning, og det mener man at man kan få ud til folkeafstemning med 60 underskrifter.

Det er jo skrupforkert, for enten bliver det lovforslag vedtaget, som justitsministeren vil have det, og så går jeg ud fra, at De Konservative ikke vil have afstemning, eller også bliver det forkastet, og så skal der for at få slettet denne § 4 om, at der skal laves revision, samles 90 stemmer.

Men det kan jo ikke nytte noget, at vi her står og kaster i hovedet på hinanden. De Konservative vil gerne have folkeafstemning om De Konservatives flygtningepolitik, og Fremskridtspartiet vil gerne have folkeafstemning om Fremskridtspartiets flygtningepolitik, og den er en helt, helt anden end De Konservatives.

Vi vil have flygtningepolitikken skærpet, og det er et klart spørgsmål at stille til den danske

[Glistrup]

befolkning, et spørgsmål som enhver dansker kan tage stilling til på grundlag af sine daglige erfaringer. Det er et enkelt, klart forståeligt spørgsmål.

Det andet justeri om, hvorvidt en revisionsbestemmelse i § 4 i lov nr. 686 af 17. oktober 1986 skal ophæves eller ikke skal ophæves, er det ærlig talt noget pjat at lave folkeafstemning om.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg kunne sandelig godt have undværet afslutningen på fru Grethe Fenger Møllers indlæg. Da jeg læste Berlingske Tidende her til morgen, troede jeg faktisk, at der måtte være tale om en avisand af en eller anden art, men det forstår jeg så at der ikke er. Jeg forstår, at fru Grethe Fenger Møller som repræsentant for den konservative folketingsgruppe i princippet støtter folkeafstemninger om flygtningelovgivning. Jeg synes, det er – også når man ser på den politiske situation her i salen – et plattenslageri på fremskridtsniveau.

Allerede ved førstebehandlingen af flygtningeforslaget, lovforslag nr. L 17, tilkendegav den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Espersen, at vi ikke ønskede at vende tilbage til udlændingeloven af 1983. Siden har vi jo drøftet administrationen af udlændingeloven, og det har ikke på noget tidspunkt, mig bekendt, været drøftet, om der skulle ændringer i selve lovteksten til. Derfor er det politisk plattenslageri at foregive i pressen, at her skulle være en vældig sag. Det må skyldes et ønske om en eller anden tiltro til, at der skulle være nogle stemmer at hente – jeg tror i øvrigt, det er misforstået – på bekostning af nogle menneskers skæbne. Det er kort sagt politisk plat.

(Kort bemærkning).

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Torben Lund, at det afgørende for os for det første er, at vi af principielle grunde ikke ønsker at have en folkeafstemning om flygtningespørgsmål. Jeg har sagt, at Fremskridtspartiets forslag har et ganske upræcist tema. For det andet er jeg også enig i justitsministerens bemærkninger om, at det er svært at afholde folkeafstemning om holdningsprægede spørgsmål.

Men det, jeg har sagt, er, at vi fra vores side ønsker at fastholde den lovgivning, som vi vedtog i forrige folketingssamling, og det forstår jeg også hr. Torben Lund ønsker. Hr. Torben Lund har lige nu sagt, at Socialdemokratiet ikke ønsker at vende tilbage til lovgivningen fra 1983, og så er hr. Torben Lund og jeg sådan set enige. Jeg håber meget, at regeringen og Socialdemokratiet kan blive enige om at vedtage justitsministerens lovforslag i fællesskab, og det er det, det drejer sig om.

Så er jeg da glad for, at man kan se, at der er forskel på Det Konservative Folkepartis og Fremskridtspartiets flygtningepolitik. Vi ønsker ikke en skærpelse i forhold til den lovgivning, som gælder nu. Vi ønsker heller ikke at have et uklart tema til en folkeafstemning, og vi har heller ikke ønsket – dér har man misforstået mig – folkeafstemning om en revisionsbestemmelse. Jeg har sagt, at vi ville overveje en folkeafstemning, såfremt det mod forventning skulle vise sig, at regeringens forslag ikke blev vedtaget og der mod forventning skulle være et flertal, der førte os tilbage til 1983-lovens indhold. Det er det, jeg har sagt, ikke, at man skal have folkeafstemning om en revisionsbestemmelse. Det ville være det glade vanvid.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Selve ideen om en folkeafstemning er jo udmærket, og den bør man selvfølgelig støtte, idet det er et spørgsmål om at delegere ansvar ud til den befolkning, som man her i Folketinget repræsenterer.

Der er imidlertid noget, som jeg gerne vil have belyst af Fremskridtspartiet. Det er spørgsmålet om, hvordan flygtningepolitikken skal skærpes. Jeg har forstået på hr. Glistrup, når han debatterer ude i landet, at han er indforstået med, at der kan komme lige så mange flygtninge, som vi overhovedet kan modtage, blot de kommer fra den såkaldte socialistiske verden, hvorimod skærpelsen hovedsagelig drejer sig om folk med muslimsk overbevisning. Derfor vil jeg gerne stille det spørgsmål til hr. Glistrup, om han har vurderet, hvor mange ud af de ca. 30.000 udlændinge, der er flyttet ind i Danmark og har fået arbejde og bolig, der kommer i kraft af deres medlemskab af EF, hvor mange af dem der kommer fra de tidligere kolonilande.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal sige til fru Grethe Fenger Møller, at jeg synes, det er en klar undervurdering af den danske befolkning, næsten på socialdemokratisk niveau, når man ikke mener, at den danske befolkning kan finde ud af sådan et enkelt spørgsmål, som vi har lagt op til i vores lovfor-slag.

Der er jo noget, der tyder på, at der er tale om en avisand, hvis Socialdemokratiet vil gå med til den såkaldte stramning af flygtningeloven, som regeringen har lagt op til, for så bliver der overhovedet ikke noget ud af fru Grethe Fenger Møllers polemik i dagens aviser. Der var i hvert fald så meget avisand i det, at jeg kan sige, at den udregning, Berlingske Tidende har lavet med 38 mandater fra Det Konservative Folkeparti og 19 fra Venstre, giver altså kun 57. Så ved jeg ikke, om vi må have lov til at være med i en underskriftsindsamling, eller om Venstre og De Konservative vil appellere til Fælles Kurs.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det er fru Grethe Fenger Møllers bemærkninger, der kalder mig herop igen.

Fru Grethe Fenger Møller stod nu heroppe og sagde for det første, at jeg lige nu havde sagt, at vi ikke ønskede at vende tilbage til lovgivningen for 1983; det mente vi ikke der var grundlag for. Jeg havde lige stået og citeret fra førstebehandlingen af revisionsbestemmelsen i det lovforslag, vi har behandlet. Mig bekendt er det mange måneder siden. Det er den ene ting, og jeg skal om et øjeblik vende tilbage til, hvorfor jeg siger det.

Det andet er, at fru Grethe Fenger Møller siger, at fru Grethe Fenger Møller ikke ønsker en folkeafstemning om flygtningespørgsmålet. Jamen er det da ikke det, man har udtalt i Berlingske Tidende i dag? Der står oven i købet, at det ikke er fru Grethe Fenger Møller alene, der ønsker en sådan folkeafstemning. Nej, der står, at man på et konservativt gruppemøde har vedtaget, at partiet skal arbejde for en folkeafstemning om flygtningepolitikken, hvis et flertal uden om regeringen lempet de nuværende regler. Hvordan kan man så stå heroppe og sige, at man ikke vil spille politisk plat på flygtningesagen og arbejde for en folkeafstemning?

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ikke fru Grethe Fenger Møller, men justitsministeren: Mener justitsministeren, at der er noget i den nuværende politiske situation – og her tænker jeg på drøftelserne af udlændingeloven på baggrund af ministerens eget forslag – der skulle berettige til en diskussion om folkeafstemning på flygtningepolitikken?

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det Konservative Folkeparti var det parti, der med sin minister gik i spidsen for at åbne Danmark for en ukontrolleret indstrømning af muhamedanske bekvemmelighedsflygtninge. Fremskridtspartiet var de eneste, der stemte imod i juni 1983 og havde fornuften i behold.

Derfor er der ikke noget mærkeligt i, at vi også her i dag i 1988 kan blive enige om, at Fremskridtspartiets og De Konservatives flygtningepolitik forholder sig som ild og vand til hinanden, og derfor er der ikke noget mærkeligt i, at vi ønsker forskellige temaer for den folkeafstemning, som vi åbenbart begge arbejder for.

Men når så De Konservative i deres argumentation siger, at vi ikke kan have folkeafstemning om holdningsprægede ting, hvad i alverden kan vi så have folkeafstemning om? Det er da det, vi har folkeafstemningerne til. Det er til spørgsmålet, om vi skal have den holdning, at »den sorte hånd« griber ned over parcelhuset, eller hvad der nu kan være tale om. Det er bestemt ikke, som hr. Torben Lund med underlødighed siger, at slå plat på noget som helst, at vi ønsker, at befolkningen skal tage stilling til det. Det er højdepunktet af demokrati at lade befolkningen tage stilling til det, og det er lige præcis det stik modsatte af at slå plat.

Hr. Torben Lund og jeg må begge erkende, at der i hvert tilfælde både er over 25 pct. af befolkningen, som mener, at flygtningepolitikken skal skærpes, og at den ikke skal skærpes. Hvor så flertallet ligger, ved hverken hr. Torben Lund eller jeg. Men i et så alvorligt nationalt spørgsmål, hvor danskheden er ved at blive slået ihjel af denne flygtningeindstrømning, vil man ikke have, at danskerne skal have lov til at kunne forsvare sig mod denne skrækelige trussel mod, at der overhovedet kan leve danskere i Danmark om 30–40 år. For det er jo det, hr. Torben Lunds flygtningepolitik går ud på.

[Glistrup]

Når så hr. Preben Møller Hansen spørger: Hvad med EF-borgere? Jamen det er jo ikke dem, der truer danskheden. Det er iranere, det er libanesere, det er palæstinensere, og det er andre muhamedanere, der truer danskheden, ikke EF-borgere.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Fru Grethe Fenger Møller har ordet, derefter ministeren og derefter ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg var glad for hr. Torben Lunds bemærkninger om, at Socialdemokratiet ikke ønsker at vende tilbage til 1983-loven.

Jeg er også klar over, at hr. Ole Espersen under førstebehandlingen af lovforslaget sagde, at man ikke fra Socialdemokratiets side mente, at man skulle gå tilbage til 1983-loven, men han sagde også, at man meget nøje i Retsudvalget ville følge administrationen og så i løbet af et år eller to se på, hvordan flygtningeproblemerne udviklede sig. Det var det, der gav mig anledning til en bekymring. Men jeg er glad, hvis det i dag kan fastslås, at Socialdemokratiet vil støtte regeringens forslag, som ligger i Retsudvalget, og det ville jeg synes ville være det mest konstruktive, vi kunne opnå.

Så vil jeg gerne sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg tror faktisk på det repræsentative demokrati. Jeg mener, at den lykkeligste udgang på denne sag ville være, om Folketinget vedtog justitsministerens lovforslag.

Fru Pia Kjærsgaard siger, at jeg ikke har tillid til befolkningen, og dertil må jeg så sige, at et afstemningstema, der hedder: Skal dansk flygtningepolitik skærpes? – ja, måske kan befolkningen forstå det, men jeg mener, det ville være særdeles vanskeligt for Folketinget at skulle implementere en sådan afstemning, for man vil sige: Jamen hvad er det så, vi skal gøre, når vi skal skærpe den? Vil det så sige, at der må komme 3 mindre eller 10 mindre ind i Danmark, eller at der må ikke komme fra de og de lande? I hvilken retning skal man skærpe? Der ville være en total uklarhed.

Det er ikke vores ønske at afholde en folkeafstemning, vil jeg gerne understrege over for Fremskridtspartiet, der nu prøver at lade, som om vi har et fælles ønske om at få en folkeafstemning om flygtningepolitikken. Det har vi

ikke. Vi har et ønske om at fastholde lovgivningen, som den er. Men hvis man skulle komme i den situation, ville det være et klart grundlag at tage regeringens lovforslag som et udgangspunkt omkring en folkeafstemning i en given situation.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hr. Glistrup sagde kun én rigtig ting i sit indlæg, nemlig at der er væsentlig forskel på Fremskridtspartiets og Det Konservative Folkepartis flygtningepolitik. Han har ganske ret i den henseende. Der er en afgrund til forskel.

Til hr. Torben Lund vil jeg gerne sige, at det indlæg, der kom, da vi havde det af mig fremsatte lovforslag om forlængelse af den nuværende udlændingelovgivning til første behandling, var meget positivt over for forslaget. Det indlæg, hr. Torben Lund kom med i dag, vil jeg sige, at jeg betragter som endnu mere positivt. Jeg betragter det som en tilslutning til, at det lovforslag, jeg fremsatte, kan gennemføres her i Tinget, og det glæder mig.

Så synes jeg måske også – hvis jeg må have lov at sige det til Folketinget, selv om jeg jo ikke skal blande mig i udvalgsbehandlingen – at man skulle se at få lovforslaget vedtaget. Det synes jeg ville være en god idé i betragtning af, at det, så lille lovforslaget er, har ligget i Retsudvalget siden oktober måned.

Alt det forhindrer selvfølgelig ikke, at en folketingsgruppe kan drøfte principielle spørgsmål vedrørende folkeafstemning. Der er ikke i denne folketingsgruppe taget stilling ud fra forventninger om, at Socialdemokratiet ville svigte den stilling, Socialdemokratiet tog i 1986, da vi gennemførte ændringen af den nuværende lov. Vi har regnet med, at Socialdemokratiet fortsat ønsker at samarbejde med regeringen på grundlag af den lovgivning, der blev gennemført dengang. Det er en principiel drøftelse om folkeafstemning, hvis et Folketing skulle have en anden opfattelse end den, der blev gennemført dengang.

Sporene fra 1983-loven skræmmer selvfølgelig. Det er nok ikke alene den konservative folketingsgruppe, men mange andre, der meget nødig vil tilbage til de tilstande, vi havde under den lovgivning.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal ikke blande mig så meget i diskussio-

[Ebba Strange]

nen mellem regeringen og Socialdemokratiet om det forslag, vi har til behandling i Retsudvalget. Den diskussion har vi ført ved førstebehandling, og den fører vi i Retsudvalget, og den fører vi også i nogen grad i offentligheden. Den vil jo få en afklaring en dag, når Retsudvalget er færdig med at behandle justitsministerens lovforslag, og så vil det vise sig, om vi igen skal til at diskutere folkeafstemning til den tid.

Jeg vil holde mig til det lovforslag, vi har liggende på bordet, og jeg vil deltage i kritikken fra de ordførere, som har sagt, at afstemningstemaet er håbløst. Den debat på korte bemærkninger, der har været, siger mig, at det er endnu mere håbløst, end det er beskrevet.

Afstemningstemaet lyder: Skal dansk flygtningepolitik skærpes? Jeg er helt enig med fru Grethe Fenger Møller. Det er ikke til at ane, hvad man skal stille op med det. Hvem er det, der ikke skal ind, hvem er det, der skal ind, skal der slet ingen ind, og hvor mange skal der ind? Det er håbløst.

Men så kan jeg forstå på hr. Glistrup og fru Pia Kjærsgard, at det slet ikke er det afstemningstema, de i virkeligheden vil have den danske befolkning til at tage stilling til. Nej, de vil gerne have den danske befolkning til at tage stilling til Fremskridtspartiets flygtningepolitik.

Fremskridtspartiets flygtningepolitik har vi jo fået præsenteret her flere gange; jeg kan ikke huske antallet præcist. Jeg mindes, at hr. Glistrup har sagt, at der for hans skyld kunne komme så mange hundrede tusinde polakker og andre østeuropæere til Danmark, som måtte ønske det. Det opfatter jeg faktisk ikke som en skærpelse af dansk flygtningepolitik. Jeg opfatter det som en meget stor lempelse af dansk flygtningepolitik, hvis man, som hr. Glistrup foreslår det, siger, at alle de østeuropæere, der har lyst, bare kan komme ind i landet.

Til gengæld må der så ikke komme nogen muhamedanere, og det er, fordi hr. Glistrup har så ringe tillid til den danske befolkning, at han tror, at den danske befolkning kan væltes omkuld i sin identitet, i sit sprog, i sin kultur, fordi vi tillader nogle muslimer at komme ind i Danmark. Det er dog den værste mistillid at have til den danske befolkning. Men det har Fremskridtspartiet altså; det må vi så tage til efterretning.

Vi andre tror, og vi ved, at danskerne er i stand til at leve sammen med folk, der har en anden kulturel baggrund, end danskerne selv har. Vi har religionsfrihed i Danmark. Vi går ind for at have religionsfrihed i Danmark, og hvis ikke danskernes kristne kultur kan klare nogle få tusinde muhamedanere, så er det ikke de få tusinde muhamedanere, der er noget i vejen med, så er det danskernes kristendom, der er noget i vejen med.

Derfor er den folkeafstemning, Fremskridtspartiet foreslår, håbløs. At SF går imod den, det er jo ikke nogen nyhed, for det er jo ikke første gang, vi har forslaget på bordet, og SF har sagt nej til det, hver gang det er blevet foreslået, og det gør vi også denne gang.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Fru Ebba Stranges overfladiske betragtninger skal ikke have lov til at blive stående uimodsagte. Har man et glas dejligt drikkevand og bare putter 1 mg arsenik i det, så er det dødbringende. Derfor er det ikke et spørgsmål om kvantitet, men et spørgsmål om ondskabens styrke. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at det i allerhøjeste grad, når man har den situation, vi har i Danmark i dag, svarer nogenlunde til, hvad man havde i Libanon for 60 år siden. Dér kunne man også have holdt taler, som fru Ebba Strange gør. Vi kan være ganske ubekymrede på grund af de få muhamedanere, der er. Fra 1975 er Libanon ikke mere det sted, hvor paradiset lå, nu er det et helvede på Jord, fordi der ikke var fremskridtsfolk i Libanon i 1930'erne til at hindre det, der nu er ved at ske med, at vort land skal rendes over ende på den måde, som det sker med familiesammenføringer, børnefødsler og alverdens andre ting. Det er jo ikke nogle få tusinde muhamedanere kontra de kristne danske, vi må se i øjnene. Vi må se, at der kommer i hundredtusindvis af muhamedanere i løbet af nogle ganske få generationer. Vi må forudse, at det ikke bliver til at ånde og leve for Grundtvigs efterkommere i Grundtvigs fædreland, hvis fru Ebba Stranges måde at udvide tilstrømningen af disse helt danskulturfræmmede mennesker på skal have lov til at fortsætte. Lad dem bestemme på deres store område af verden fra Marokko i vest til Malaysia i øst, og lad os, når vi kommer derved, skik følge eller land fly og respek-

[Glistrup]

tere deres kvindesyn og deres alkoholsyn og deres narkosyn, deres flæskestegssyn og deres terroristsyn, og hvad de nu ellers har, men på vores 43.075 km² vil vi gerne have os dem frabedt!

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg kan konstatere, at jeg selvfølgelig ikke fik svar på de spørgsmål, jeg stillede hr. Glistrup med hensyn til folk, der kom andre steder fra end fra den muslimske verden.

Til gengæld fik vi så det indlæg fra hr. Glistrup, som til fulde afslører, hvad det egentlig er, der er Fremskridtspartiets ærinde. På det grundlag er det selvfølgelig håbløst at diskutere, fordi det er en fordomsfuldhed, en fjendtlighed og en indskrænket måde at anskue andre menneskers kultur og livsmåde på, som jeg er helt overbevist om er helt danskfremmed. Sådan plejer vi ikke at opføre os i Danmark, og jeg er helt sikker på, at sådan opfører flertallet af danskerne sig ikke. Men jeg synes, hr. Glistrups indlæg talte for sig selv.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Herregud, hvor er det dog en ynkelig, pjaltet holdning, der gives udtryk for heroppefra, når man tror, at de få flygtninge, som Danmark giver lov til at komme herind, kan være nogen trussel for dansk kultur. Regner man da ikke dansk kultur for stærkere end det?

Sagen er jo den, at der siden 1980 er kommet så mange flygtninge til Danmark, som Sverige tager på ét år. Det er det hele. Og jeg synes, hr. Glistrup skulle lade være med at bringe Grundtvig ind i diskussionen her; det kan kun tyde på, at hr. Glistrup ikke kender meget til Grundtvig og hans indstilling. Det var jo Grundtvig, der skrev: »Ærlig hedning, tyrker, jøde, ham har og Vorherre kær, hader frem for alt det søde, som på skrømt ham kommer nær«. Det er Grundtvig! Menneske først og kristen så. Men sikke en ynkelig holdning at tro så lidt på dansk kultur!

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg kan vist ikke selv sige mig fri for somme tider at tale i allegorier og sammenligninger, men når hr. Glistrup her sammenligner musli-

mer over en bank med arsenik, altså at det er giftige mennesker – det er det, han bogstaveligt, udtrykkeligt og med fråden om munden siger – er det udtryk for en menneskeforagt, der kun kan ramme hr. Glistrup, jeg vil næsten sige både i nakken og i synet på én gang som en boomerang, og det har han så også fortjent. Hr. Glistrup kan have sin opfattelse af, hvad danskhed er, men han kan ikke tage patent på det, og der er gudskelov mange opfattelser af det. Vi er mange, der mener, at det, hr. Glistrup her har givet udtryk for – hr. Bernhard Baunsgaard har sagt det på tilsvarende måde – i hvert fald ikke i vore øjne har noget som helst med den fornemme danskhed at gøre, som vi opfatter den.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg spurgte tidligere hr. Glistrup, om han kunne give en redegørelse over, hvor mange der var kommet til Danmark via EF, der havde den muslimske tro. Jeg fik naturligvis ikke noget svar, idet det er hr. Glistrup fremmed at svare på de spørgsmål, der stilles. Når han er optaget af at hælde galde ud, kommer der ikke noget fornuftigt svar, og det er jeg selvfølgelig ked af. Jeg kan sige til hr. Glistrup, at der er kommet 130.000 udlændinge til Danmark i henhold til Danmarks Statistik, og ud af disse 130.000 er der – så vidt jeg er orienteret – ca. 5.000, man kan sige har muslimsk tro. Der kommer godt nok 6.000 fra Iran, men de er kristne og vil ikke indordne sig under ayatollahens religion; derfor er de stukket af fra dette land.

Det, der står tilbage for mig, er, at hr. Glistrup og det parti, han repræsenterer, er det mest udanske, vi har i vort land. Det er udansk, fordi man farer med bål og brand samtidig med, at man mener det modsatte. For der er ikke nogen, der er mere ivrige i dette land for at få udlændinge til at bosætte sig her end netop Fremskridtspartiet. Jeg har hørt hr. Glistrup give udtryk for på et møde i Holstebro: Lad os bare få alle dem ind i landet, der har rødbede-farvet pas, for så kan vi få billig arbejdskraft, og så kan vi producere os ud af krisen. Det svarer ikke til det, som hr. Glistrup udtaler her. Der er 16 millioner arbejdsløse i EF, og hovedparten af disse arbejdsløse kommer fra de tidligere kolonier, og vær evigt forvisset om, at også en del af dem har den muslimske overbevisning.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Trojkamakkerparret hr. Bernhard Baunsgaard/hr. Arne Melchior/fru Ebba Strange og nu altså med fjerde hjul på vognen, hr. Preben Møller Hansen, mener, at de synspunkter, som Fremskridtspartiet giver udtryk for, ikke deles af det danske flertal. Det kan da være, de har ret. Det er netop derfor, vi skal have en folkeafstemning for at finde frem til, om det danske flertal ligger det ene eller det andet sted. Men selvfølgelig, hvad enten det er fru Ebba Strange, der er i mindretal, eller det er Fremskridtspartiet, der er i mindretal, skal mindretallet da have ret til at fremføre sine synspunkter og argumentere nøgternt og sobert i forhold til, hvad den anden part mener. At vi så synes, at fru Ebba Stranges synspunkter er afskyelige og ødelæggende for landet, og at fru Ebba Strange synes, vores er det, skal man da selvfølgelig have lov til at mene. Det er jo det, vi har den politiske debat til.

Så sagde fru Ebba Strange, at hun gerne vil have svar fra mig på det, som hun puttede Fremskridtspartiet i skoene med hensyn til polske flygtninge. Her er situationen den, som geografien nu engang er, at Danmark er det naturlige flugtland for Polen. Polen har det mest menneskefjendtlige styre, der tænkes kan, nemlig socialisme, dvs. undertrykkelse af befolkningen. Derfor må man se som en nærliggende mulighed, at der fra det socialistiske diktatur dér som fra mange andre socialistiske diktaturer pludselig kommer en strøm, der flygter til det naturlige flugtland, nemlig Danmark. Så skal vi overensstemmende med almindelige flygtningebegreber, når de er drevet ud af socialistisk magtterror, tage imod dem næsten lige meget, hvor mange der kommer. Med den stand by-situation, som Polen er i i øjeblikket, hvor de ikke rigtig ved, hvad Gorbatsjov vil, kommer der ikke særlig mange, og da er der jo ikke nogen grund til at sige, at enhver polak kan flytte til Danmark og bosætte sig.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg kan forstå på hr. Glistrup, at det er religionen, der sådan set er det egentlige i Fremskridtspartiets opfattelse af, hvem der kan komme herind. Hvis man er muslim, er man

altså uønsket, hvis man derimod er polak og katolik, er man altså hjertelig velkommen her i landet. Er det sådan, det skal forstås? Katolicismen har ikke udbredelse i vort land.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Hr. Glistrup for en kort bemærkning, og så går vi til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det er også religionen, men det er først og fremmest geografien.

Niels Anker Kofoed (V):

Da vores partis ordfører ikke kan være her, er det altså mig, der har fået til opgave at gøre rede for vores standpunkt til Fremskridtspartiets lovforslag om folkeafstemning om flygtninge.

Hvad har vi så fået? Vi har fået en flygtningedebat, hvor der er kommet indlæg, som jeg ikke havde troet var mulige. Det havde i hvert fald for 10 år siden været umuligt at holde den slags taler, som f.eks. hr. Glistrup har holdt. Der skal meget til at ryste mig, men jeg synes, det er voldsomt, når man siger muhamedanske bekvemmelighedsflygtninge, og det kalder man et nøgternt og sobert debatindlæg fra mindretallets side! Og danskheden er ved at blive slået ihjel! Jeg synes, det er groft, at man skal udsættes for den slags i en folketingsal. Nå, det må stå for vedkommendes egen regning.

Hvad drejer dette lovforslag sig om? Det drejer sig om folkeafstemningsinstituttet som sådant. Jeg kan sige, at Venstre som parti er tilhænger af folkeafstemninger. Det var os, der fik indført folkeafstemningsparagraffen, § 42, i grundloven. Hvis jeg skal give et råd til Fremskridtspartiet, skal man bruge det institut, som er i grundloven, hvis man er utilfreds med et forslag, som er blevet vedtaget, for at få det afkræftet eller bekræftet af befolkningen.

Hvis det er, som det blev sagt, at det var Fremskridtspartiets flygtningepolitik, der skulle til bedømmelse, er det en helt anden institution, der skal i brug, så er det et ganske almindeligt valg. Det er dér, Fremskridtspartiet skal fremsætte sine tanker om flytningepolitikken, og så skal det få tilslutning hos vælgerne ved, at de stemmer repræsentanter ind i Folketinget.

[Niels Anker Kofoed]

Spørgsmålet er i det hele taget, om vi skulle bruge folkeafstemningsinstituttet mere, for der er sket den ændring i Folketinget de sidste år, at det er svært at skelne mellem, hvad der er opposition, og hvad der er regering. Oppositionen regerer jo tit, mens regeringen er opposition. Dermed har man fået den ændring forfatningsmæssigt, at Folketinget er blevet en kommunalbestyrelse, hvor vi har disse permanente udvalg, som hæver sig selv op til at være administrative organer uden at have ansvar. Det overlader man til regeringen. Man kan stille det spørgsmål, om man måske skulle lave hele forfatningen om og sige, at så regerer Folketinget som en kommunalbestyrelse, og man har så regeringen som et økonomiudvalg. I så fald er der måske brug for, at man får folkeafstemningsparagraffen mere i funktion. Jeg er nemlig lidt bange for, at vi i mange tilfælde regerer her, uden at vi for så vidt har befolkningen bag os.

Et udmærket eksempel var afstemningen om det indre marked, hvor oppositionen var imod forslaget, og hvor det så kom ud til folkeafstemning og det viste sig, at befolkningen ikke var i overensstemmelse med folketingsflertallet.

Vi kan få en udmærket diskussion om folkeafstemning som institut, men jeg afviser dette forslag og henviser til grundlovens § 42. Den skal vi bruge først og fremmest – ikke det andet – for at se, om et partis politik kan bære.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg synes, at hr. Niels Anker Kofoed skulle have koncentreret sig om at behandle dette lovforslag i sin ordførertale og ikke så meget andet.

Når hr. Niels Anker Kofoed siger, at det er svært at skelne imellem opposition og regering, er jeg fuldstændig enig. Der er i virkeligheden kun én eneste opposition her i Folketinget, og det er Fremskridtspartiet. Resten er nogenlunde det samme.

Men jeg vil godt høre hr. Niels Anker Kofoed, om han ikke er enig med sin partifælle hr. Svend Heiselberg, der udtalte til TV-Avisen, til Jyllands-Posten, og hvor han ellers kunne komme til, at sager om ulandshjælp, om voldsstraffe og om flygtninge synes han var rimeligt at lægge ud til folkeafstemning. Hr. Svend Heiselberg talte ikke noget om grundlovens § 42. Hr. Svend Heiselberg omtalte nøjagtigt det, som

Fremskridtspartiet har på dagsordenen i dag. Er der uenighed i Venstre? Er der uenighed regeringspartierne imellem? Er der uenighed mellem Socialdemokratiet og regeringen? Jeg synes, der er noget, der tyder på det, sådan som denne debat har udviklet sig.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Hvis det var så enkelt, at det kun var Fremskridtspartiet, der var opposition, var der ikke noget problem, men det er det desværre ikke.

Hvad står der i dette lovforslag? Der står: »Skal dansk flygningepolitik skærpes?« Hvad mener man med en skærpelse? Er det en lille ændring, eller er det et totalt forbud mod flygtninge? Den slags kan man ikke tage ud til en folkeafstemning, for man skal vide, hvad det er, man stemmer om.

På spørgsmålet om, hvorvidt jeg er enig med hr. Svend Heiselberg, kan jeg sige, at jeg er principielt enig med hr. Svend Heiselberg ud fra det syn, at vi skal bruge folkeafstemningsinstituttet mere, således som vores folkestyre udvikler sig, men jeg kan ikke lide vejledende folkeafstemninger. De skal kun være undtagelser. Men man kan bruge det institut, man har, og det synes jeg egner sig udmærket, til at vænne befolkningen til at tage stilling til konkrete ting.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Den sidste korte bemærkning til fru Pia Kjærsgaard. Så går vi til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er altså sølle at blive ved med at tale om, hvad der står, hvordan Fremskridtspartiet har ønsket det udformet. Det er vores udformning. Hvis vi er enige om med Venstre og måske Det Konservative Folkeparti – jeg kan ikke finde ud af i virkeligheden, om Det Konservative Folkeparti ønsker det her lagt ud til folkeafstemning, eller hvad det egentlig handler om – så stil dog et ændringsforslag. Lad os snakke sammen om, hvordan selve forslaget skal udformes, når det lægges ud til folkeafstemning.

Det, det handler om i folketingssalen i dag, er: Vil Folketinget gå med til, at flygtningeloven bliver lagt ud til folkeafstemning? Ordlyden skal vi nok finde ud af, men det kan vi gøre

[Pia Kjærsgaard]

på et senere tidspunkt. Det, det handler om, er: Skal vi lade befolkningen bestemme på et meget, meget vigtigt område, som befolkningen interesserer sig utrolig meget for, eller skal folketingsflertallet fortsat bestemme hen over hovedet på befolkningen? Det er det, dette lovforslag drejer sig om. Lad være med at afspore debatten.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Inden vi bevæger os ud ad alle mulige tangenter i denne diskussion, var der måske grund til at gøre opmærksom på, når Fremskridtspartiet siger, det er den eneste opposition, at hvis Fremskridtspartiet havde sagt nej til Poul Schlüter, havde Socialdemokratiet haft regeringsmagten. Det kan dog vist ikke benægtes. På den anden side, når der tales om, at der føres flygtningepolitik af et alternativt flertal, er der dog vist grund til at huske, at den gældende flygtningepolitik føres af Socialdemokratiet og regeringspartierne i fællesskab.

Jeg vil gerne vende mig til forslaget om at holde en folkeafstemning: »Skal dansk flygtningepolitik skærpes?« I dette tilfælde siger jeg nej til en folkeafstemning, og jeg vil gerne have lov at begrunde det. Der er ved manges anstrengelser skabt en ganske umulig baggrund for en folkeafstemning. Den umulige baggrund er, at der fra alle sider er pisket følelser op, og det er ikke en rimelig baggrund at træffe en beslutning på. Der er mange, der har medvirket. Der er naturligvis præsten Søren Krarup, der lagde et niveau, der var utrolig lavt. Modstanderne er landsforrædere, folkeforrædere, og det er jo på linje med det, grønjakkerne siger, når de taler om fejlfarver. Det er svært at komme under det niveau. Jeg skal indrømme, at hr. Glistrup gjorde et forsøg i dag, og det er nok svært at vurdere de to mod hinanden. Når hr. Glistrup siger, at vi burde føre en sober og nøgtern diskussion, og han mener, han gør det selv, dømmer han sig selv, når han i næste øjeblik siger »en muhamedansk bekvemmelighedsflygtning«. Jeg vil gerne have at vide, hvad det er for en muhamedansk bekvemmelighedsflygtning, der i dag er godkendt i Danmark. Vi godkender ikke bekvemmelighedsflygtninge, hvis vi definerer bekvemmelighedsflygtninge som mennesker, der alene, fordi de tror, de får bedre økonomiske forhold, søger til Danmark.

Men niveauet blev også lagt af regeringen. Jeg kan her minde om de meget ihærdige forsøg, der blev gjort fra justitsministerens side, det, som Hartling fordømte som utrolig demagogisk. Det er grunden til, at vi ikke i dag kan holde en folkeafstemning. Mit spørgsmål til en folkeafstemning ville nok omtrent være: »Skal Danmark overholde sine internationale forpligtelser og her også forpligtelserne over for menneskerettighederne og give asyl til forfulgte mennesker?«

Måtte jeg i den anledning sige, at så vidt jeg kan se, sker der nu et overordentlig prisværdigt forsøg på fra en af Danmarks store aviser i dag at bringe kendsgerninger frem om Danmarks flygtningepolitik. Jeg vil gerne, hvis forsøget fortsætter, som det er lagt op, sige, at så skal ordet stor tages med alle nuancer af denne glose, ikke alene med hensyn til oplag, men også med hensyn til indhold. Det er Berlingske Tidende.

Jeg skal gøre opmærksom på, at af flygtninge er der i Danmark 4 pr. 1.000, fire mennesker pr. tusind. Det er det, som hr. Krarup og andre mener kan være en fare for dansk kultur. Berlingske Tidende bruger det malende billede, at samler vi samtlige godkendte flygtninge i Danmark, så kan de stå på den ene langside ude på stadion. Det er det, der skulle være en fare for dansk kultur. Helt utroligt.

Jeg må være enig med den svenske ombudsmand for flygtninge og indvandrere, når han siger, det er en skamløs tid, vi lever i. Historiens dom vil blive utrolig hård. Sverige tog i 1987 vel op mod 20.000 asylsøgere, Norge mellem 8.000 og 9.000, Danmark mellem 2.500 og 3.000. Det er en ynkelig politik, der føres fra dansk side.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Bernhard Baunsgaard spurgte mig om, hvem der var muhamedanske bekvemmelighedsflygtninge i dette land. Dertil vil jeg svare, at det er bl.a. samtlige, der har fået flygtningestatus i dette land, som er muhamedanere, og som kommer fra landene Iran, Irak eller Libanon eller er af palæstinensisk oprindelse. Ikke en eneste af dem er reelle flygtninge. For var de reelle flygtninge, der blev jaget fra hus og hjem, drev de måske på en planke tværs over Den Persiske Havbugt ned til Saudi-Arabien eller noget lignende og tog ikke en første classes flyvebillet og fløj via de kommunistiske østtyske-

[Glistrup]

res rejsebureauvirksomhed op til Danmark og søgte adgang her. De kommer kun til Danmark, fordi Danmark virker som en wienerbrødsbutik på en hvapsesværm, når vi kører på den måde, som vi gør heroppe, med, at vi i den grad giver dem støtte, hjælp og betaling på alle leder og kanter. De har alle muligheder for at rejse til lande, hvor de har deres trosfæller inden for de forskellige muhamedanske sekter. De har ingen naturlig flygtningebasis for at komme til Danmark, de kommer udelukkende som bekvemmelighedsflygtninge hver og en af dem.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Hr. Bernhard Baunsgaard for en kort bemærkning, og så går vi til ordførerrækken igen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan forstå, at dem, som hr. Glistrup nu taler om, er de 13-14-årige drenge, hvis familie sætter dem i en flyvemaskine, for at de kan komme til København, så de ikke sendes ud forrest i hæren for at finde landminer og blive sprængt i stumper og stykker. Jeg kan forstå, at de muhamedanere fra Iran, som hr. Glistrup taler om, er de mennesker, der under ingen omstændigheder, selv om de risikerer livet ved at lade være, vil finde sig i at føre den krig, som ayatollahen fører. Det er bl.a. de mennesker, der er bahaiere, hvor de muhamedanske magthavere i dag lader de unge piger på 10-12 år voldtage, fordi en jomfru ikke må dræbes. Jeg kan forstå, det er de bekvemmelighedsflygtninge, hr. Glistrup taler om nu.

Arne Melchior (CD):

Demokrati er jo svært, som også Winston Churchill påpegede. Det er bredt, og en gang imellem skal der jo lukkes lidt spild damp ud, for at maskinen kan køre videre. Jeg skal love for, at fru Pia Kjærsgaard og hr. Glistrup har lukket en hel bunke ud i dag.

Må jeg om forslaget sige, at CD principielt ikke er tilhænger af en overdreven brug af den adgang, som grundloven giver til folkeafstemning. Vi finder, det er korrekt, når Folketinget, når partierne, når befolkningen har været meget tilbageholdende med at bruge dette institut. Det hænger jo bl.a. sammen med, at folkeaf-

stemninger ofte får karakter af stemninger mere end af afstemninger.

Det hænger også sammen med, at det er meget vanskeligt at formulere spørgsmål så kort og så entydigt, at et ja eller nej til spørgsmålet kan være forståeligt. Vi kan hver måned se det på meningsmålingsinstitutternes forsøg på at formulere lettilgængelige spørgsmål. Det lykkes næsten aldrig, og det er heller ikke lykkedes Fremskridtspartiet i det spørgsmål, som det her fremsætter forslag om: »Skal dansk flygtningepolitik skærpes?« Det kan gå på antallet, men det kan også gå på behandlingen af de flygtninge, vi har her i landet. Der er altså absolut ikke, som bemærkningerne i øvrigt siger, tale om en klar retningslinje.

De kortfattede bemærkninger til lovforslaget indeholder en hel række andre urimeligheder og fejl. Der står, at magthaverpartierne har afvist, at spørgsmålet om en folkeafstemning kom til afstemning i Folketinget. Dette er ikke korrekt. Justitsministeren har allerede i sin tale omtalt det, jeg skal bare pinde det ud. Den 13. oktober 1987 var der en debat, også foranlediget af Fremskridtspartiet, om den aktuelle flygtningesituation. Her foreslog fru Pia Kjærsgaard en dagsorden, hvis indhold var, at man skulle afholde en folkeafstemning. Denne dagsorden blev afvist af 112 stemmer imod 9 og 4 blanke. Det var helt klart. Afstemningen for den dagsorden, der blev vedtaget, var lige så klar, og det er også sagt i talerne: en afvisning af den af Fremskridtspartiet foreslåede dagsorden.

Jeg skal ikke træde i det. Jeg har også brugt de korte bemærkninger i dag. Jeg skal bare minde om følgende:

Tidligere på ugen fik vores elskelige Sam Besekow Niels Matthiasen-prisen. Da han stod på scenen for at sige tak, sagde han: »Her står en søn af en flygtning.« Sam Besekow er et resultat af den russisk-jødiske ghetto, som vi havde i Københavns hjerte i gaderne omkring Borgergade, Adelgade, Landemærket i de første årtier af dette århundrede. Ved siden af Sam Besekow har den jødisk-russiske ghetto midt i hovedstadens hjerte frembragt også en række andre fremragende personer, der har bidraget til danskhedens udvikling og til dansk kulturliv på fremragende måde.

Hele Fremskridtspartiets hetz mod mennesker, der er født under andre himmelstrøg, er

[Arne Melchior]

derfor også af den grund kun at afvise. Jeg tilslutter mig, jeg tror, det var fru Ebba Strange, der sagde: Skulle danskheden virkelig være så ringe stedt? Skulle danskerne være så usle og så ringe, at de ikke skulle kunne absorbere og med glæde modtage, samarbejde med og indarbejde elementer af menneskeheden, som er født med anden hudfarve, med anden religion, i en anden nation? Selvfølgelig kan vi det! Jeg er taknemlig og stolt over mit danske folk og har al tillid til, at det skal nok klare det, som er nødvendigt at klare i den sammenhæng.

Glistrup (FP):

I 1849 bestemte den grundlovgivende rigsforsamling sig til, at man skulle indføre repræsentativt demokrati i Danmark, og at man ikke skulle have folkeafstemninger, efter hvad der dengang var den fremherskende opfattelse. Det var naturligt under datidens forhold, men der er unægtelig sket nogle gevaldige ændringer i de mellemliggende 139 år – ja, der sker her i denne tid, hvor folkeafstemninger rent praktisk lattes noget så enormt, store ændringer med edb-terminaler osv., så man glimrende kan indføre meget hyppige folkeafstemninger rent teknisk nu. Dertil kommer, at man dengang kunne sige – sådan som nogle talere har været inde på i dag, det var hr. Niels Anker Kofoed bl.a. – at man på folketingsvalgdagen kan tage stilling til de forskellige spørgsmål. Det kunne man, som tilstanden var i det 19. århundrede og begyndelsen af det 20. århundrede, for da var landboernes synspunkter nogenlunde ensartede, de stemte på Venstre. Arbejdernes synspunkter, hvis der skulle lovgives om dem, var nogenlunde ensartede, de stemte på Socialdemokratiet osv. Nu om dage er befolkningen derimod rent faktisk opsplittet om et væld af problemer: NATO, Storebæltsbro, social bistandshjælp, Roskilde Universitet og flygtninge osv., så man kan ikke på en folketingsvalg dag tilkendegive befolkningens stilling. Derfor kommer vi i den situation, som vi bl.a. er i med flygtningespørgsmålet i dag antagelig, at man har et Folketing, der fra 170 medlemmers side har en sammenhængende opfattelse, som er af én karakter, og 9 medlemmer, der har en anden opfattelse, og hvor vi dog ved fra opinionsundersøgelserne, at det er ret givet, at Fremskridtspartiets synspunkter om det emne, vi diskuterer, repræsenterer væsentlig mere end de 4,8

pct. af stemmerne, som vi fik på sidste folketingsvalg dag.

Derfor må den, der vil noget med demokratiet, sige, at spørgsmål af den art, som hr. Svend Heiselberg også så rigtigt fremhævede i sidste uge, må ud til folkeafstemning. Så kan det ikke nytte noget med hr. Niels Anker Kofoed og andre bare at sige: I kan bruge grundlovens § 42. Jamen det kan vi jo ikke. Der er ikke et eneste lovforslag i øjeblikket vedtaget i Folketinget inden for de sidste 14 dage om dette emne. Forudsætningen for, at vi kan bruge § 42, er, at folketingsflertallet hjælper os og vedtager et lovforslag, hvorefter vi har 14 dage, hvor vi eventuelt kan gøre det. Når den situation måtte opstå – måske om 20 år eller 70 år eller 90 år, det er der ingen af os der ved, men vi kan ikke spørge folket nu og her om, hvorvidt vi skal have dette punkt ud, uden at gå den vej, vi går ved at foreslå en vejledende folkeafstemning.

Så kan man jo altid – det er jo traditionelt – skændes om, hvordan temaet skal udformes. Herom sagde fru Pia Kjærsgaard så fuldstændig rigtigt, at lad os så se at enes om, hvis vi ellers er enige om, at flygtningespørgsmålet skal ud til folkeafstemning, hvordan vi så laver et tema. Det er ikke nogen lykkelig § 42-ordning, vi har, hvor befolkningen tager stilling til et eller andet juridisk lovforslag, og så er det kun lige det lille lovforslag, befolkningen skulle tage stilling til. Det siger faktisk ikke rigtig noget til Folketinget bagefter, at lige præcis med de 17 paragraffer, det og det lovforslag havde, var virkningen altså den, at det ville befolkningen ikke have. Kunne man så gøre, som VKR-regeringen gjorde, da de gennemførte Krag's jordlovspakke i 1969, bare omgå folkeafstemning ved at ændre et enkelt komma hist og pist og i øvrigt gå tværs imod folkeafstemningen? Derfor er det langt, langt lykkeligere med folkeafstemningstemaer som foreslået af Fremskridtspartiet, hvor man giver en klar holdning og får en ledestjerne, hvorefter man skal navigere. Blev dette tema, som Fremskridtspartiet foreslår, vedtaget, er det i hvert fald helt oplagt, at så ville et parti som SF arbejde totalt imod folkeafstemningen, hvis de fortsatte med alle deres taler i radio og fjernsyn og andre steder om, at man skal slække på flygtningepolitikken.

Derfor vil der med det veludformede spørgsmål, som Fremskridtspartiet foreslår i det foreliggende forslag, være langt, langt mere afgø-

[Glistrup]

relse fra befolkningens side, end hvis vi sætter hele det store folkeafstemningsapparat op med temaet lovforslag nr. L 142, med den præcise formulering, som lovforslag nr. L 142 har eller, hvad der nu kunne være tale om, havde fået, og med det kommer ud til folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg kan forstå, at hr. Glistrup mener, at de demokratiske rettigheder bl.a. også går ud på, at man spørger befolkningen i den slags anliggender. Det synes jeg er rigtig og rimeligt, men så kan jeg ikke forstå, at man fra Fremskridtspartiets side i går ikke kunne stemme for Fælles Kurs' forslag om en folkeafstemning om dansk medlemskab af EF eller ej, for langt det største kontingent af udlændinge kommer jo i kraft af vort medlemskab af EF. Her ville det vel være opportunt, at man også spurgte folket, men det er måske kun i dag, man har den stilling?

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

En kort bemærkning til hr. Glistrup, og så går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det forslag, vi havde til behandling i går, drejede sig om et tema, hvor befolkningen i februar måned 1986 har tilkendegivet, hvad befolkningen mener. Dér vil så hr. Preben Møller Hansen have, at de, der vil melde sig ud af EF, nu skulle kunne forlange en omafstemning, og det kan man selvfølgelig altid gøre, hver gang man har haft en folkeafstemning. Så skulle de, der har tabt, inden for 14 dage eller 14 måneder eller 2 år eller 3 år kunne begære omafstemning om det. Det er jo helt oplagt, at alle, der ville svare nej til den afstemning, som hr. Preben Møller Hansen forlangte i går, også stemte nej ved afstemningen i februar 1986, som gik ud på, at EF skulle styrkes, det indre marked skulle udvides. Derfor var det ganske klart, at af nejsigerne i februar 1986 var der mange, som ville stemme ja til, at vi forblev inden for fællesmarkedet. Bl.a. var der to partier herinde, der går ind for medlemskab af fællesmarkedet, nemlig Socialdemokraterne og De Radikale, som gik ind for, at man skulle stemme nej ved folkeafstemningen i februar 1986. Derfor er det selv-

følgelig forkert at sætte apparatet op på et monument og gentage noget, hvor man har lidt et nederlag, og køre præcis det samme spørgsmål i stilling igen. Derfor kan de to forslag ikke sammenlignes.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg skal på Kristeligt Folkepartis vegne afvise forslaget. Og så har jeg et forslag til Fremskridtspartiet. Nu har vi diskuteret meget, hvad man skulle stemme om. Hvad om man lavede et lovforslag, hvor man fremsatte de ting, der er kommet frem i dag om Fremskridtspartiets flygtningepolitik? Så kunne man tage stilling til alle de argumenter og de ord, der har lydt i dag, og så havde folk noget at sige ja eller nej til. Det kunne godt være – jeg er næsten sikker på det – at resultatet ville blive ganske anderledes, end man havde forventet.

Mennesker ud over Jorden er lige. Vi er forskellige, men efter min mening er ethvert menneske skabt i Guds billede. Man er altså ens, uanset hvor man er. Vi bor forskellige steder, vi ser forskellige ud. Vi skal ikke alle sammen bo på samme sted, og det betyder heller ikke, at Danmark selvfølgelig skal lukke op, så alle mennesker bare kan komme og bo her. Det er jo ikke det, det drejer sig om.

Det, vi har hørt i dag, er en foragt for det enkelte menneske, som jeg – jeg har også været her en hel del år – aldrig nogen sinde tidligere har hørt. Man kan være uenig i en flygtningepolitik, man kan være uenig i, hvor mange mennesker der skal ind, og hvem der skal ind. Men at udtale en sådan foragt for mennesker, fordi de er anderledes end os, synes jeg er langt under lavmålet.

Det er selvfølgelig rigtigt, at vi skal prøve på at finde en så god flygtningepolitik som overhovedet muligt. Vi skal prøve på via FN, via EF og andre organisationer at hjælpe så mange som muligt så nær ved det miljø de bor i som muligt. Men jeg er glad for, at fru Ebba Strange også var inde på, at det er ikke alle iranere, der kommer hertil, der er muhamedanere. Der kommer også en hel del kristne. Så kan man spørge: Hvor mange af dem, der flygter fra den muhamedanisme, der praktiseres, er egentlige muhamedanere? Det er et helt andet spørgsmål. Men det er ikke det, der skal debatteres i dag.

Vi afviser totalt dette lovforslag.

Berlau (FK):

Denne forsamling kunne have været sparet for meget, hvis Sverige havde været det naturlige flygtningeland for Bornholm. Det er vel nødvendigt at sige lidt til undskyldning til bornholmerne, men på den anden side synes vi ikke, at det er særlig pænt af dem, at de har beriget resten af landet med hr. Glistrup. De kunne godt have opdraget ham lidt bedre, og hvis vi havde mulighed for at deportere ham baglæns, kunne den tanke måske også ind imellem godt stryge forbi i ens hoved.

Når det er sagt, vil jeg sige, at vi er tilhængere af folkeafstemninger. Folketinget er ikke sammensat af de klogeste hoveder i Danmark, det skal i hvert fald ingen af medlemmerne bilde sig ind. Derfor er der al mulig grund til med mellemrum at spørge befolkningen om det ene eller det andet. Det er nødvendigt i et demokrati, at man udviser tillid til den befolkning, man er repræsentant for. Derfor er vi af principielle årsager tilhængere af, at så mange spørgsmål som muligt bliver afgjort direkte af folket.

Det er ikke ensbetydende med, at vi synes, at det tema, som Fremskridtspartiet har etableret denne gang, er særlig godt. Det forslag, som Fremskridtspartiet opererede med den 13. oktober 1987, var rent faktisk væsentlig bedre formuleret, fordi man gav befolkningen mulighed for at tage stilling til spørgsmålet om flygtninge i opad- eller nedadgående retning. Det forslag, som Fremskridtspartiet kommer med her, er vel nærmest formuleret af hensyn til den store presseomtale, som forslaget vel også får, og ikke noget andet.

Fremskridtspartiet er ikke en ubetinget tilhænger af folkeafstemninger. Det viser diskussionen, vi havde i går om fællesmarkedet. Og hr. Glistrups afvisning af den holdning, som Fremskridtspartiet havde i går, holder ikke for en nærmere prøve. Der er vel ikke nogen, der vil forsøge at påstå, at den folkeafstemning, vi havde om EF-pakken i 1986, var en klar og en tydelig tilkendegivelse fra den danske befolkning. Hvis ikke jeg husker galt, så var det 54 pct. mod 46 pct., og det er ikke nogen klar tilkendegivelse, det er en yderst minimal marginal, der er tale om. Derfor er der ingen grund til at tage afstemningen i 1986 som et udtryk for, at der nu er gjort op med diskussionen om fællesmarkedet. Hvis der er nogen, der tror det, vil jeg gerne betro dem, at Fælles Kurs vil yde sit væsentlige bidrag til, at den diskussion ikke er færdig.

I øvrigt har alle undersøgelser, man har haft lige siden, vist, at der rent faktisk i befolkningen er en stærkt stigende modstand mod vores medlemskab af fællesmarkedet, og jeg vil med præcis samme sikkerhed, som Fremskridtspartiet hævder at kunne fornemme spørgsmålet om flygtningepolitikken, hævde det samme i forholdet til fællesmarkedet.

Religionskrige er et gammelt fænomen, og jeg kan forstå, at Fremskridtspartiet puster til den diskussion. Hitler havde jøderne, hr. Glistrup har muhamedanerne – han har dog ikke taget de rødhårede med, for så ville han miste hr. Dohrmann i svinget. Men vi er glade for, at vi får en diskussion alligevel, for der er al mulig grund til med mellemrum at få kontrolleret befolkningens syn på dette her.

Men jeg kunne godt undre mig. Vi havde for nylig en familiesammenføring, hvor Fremskridtspartiet havde al mulig lejlighed til at demonstrere, at det nu stod fast, nemlig over for Pimonov, den lille kæledægge, som man kastede sig over i pressen. Jeg var ved at sige til Fremskridtspartiet ikke mindre end to gange i den diskussion: Kom så, venner, må vi så se jer lophe jer en lille smule op! Der er vel ikke nogen, der vil hævde, at Danmark er det naturlige geografiske flygtningeland for Sovjetunionen; så får vi i hvert fald snart udvidet vore grænser for meget.

Nej, det interessante i denne diskussion er, at man helt undlader at tage stilling til, at vi er medlemmer af fællesmarkedet, skønt det er fra fællesmarkedslandene, vi får den store befolkningsinvasion i de kommende år. 130.000 udlændinge befinder sig i dag i Danmark. Af dem er ca. 21.000, altså en sjettedel, flygtninge, men langt den overvejende del af disse mennesker kommer fra fællesmarkedslandene.

Vi havde jo en spændende diskussion i går, hvor især SF ikke kunne se, at der var kommet fællesmarkedsborgere til landet. Men hvad taler vi om her? Vi taler om mennesker, som bliver importeret hertil af en eller anden arbejdsgiver, som på forhånd sørger for, at de får en bolig og et arbejde. Det er jo ikke flygtninge, som kommer, fordi de er i en kedelig situation, hvad mange flygtninge jo er, og som der ingen tvivl er i Fælles Kurs om at vi skal forsvare. Mennesker, der er på flugt, og hvis liv er truet, skal vi naturligvis tage til os og beskytte, som vi plejer at sige det: som vores eget øjeæble. Det

[Berlau]

må der ikke herske tvivl om. Men det er fra fællesmarkedets massive overskudslagre af arbejdskraft, vi i fremtiden vil se de store invasioner til landet.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Som hr. Berlau sagde, er det ikke de klogeste, der sidder i Folketinget; det er ikke landets vise fædre og mødre, for så kunne hr. Berlau og jeg jo i hvert fald ikke deltage. Men det fine ved det er, at det heller ikke er meningen, for så ville vi jo have et elitestyre. Det er ikke det, vi har, og det er ikke det, vi ønsker os. Vi ønsker os det, vi har, nemlig et folkestyre, og derfor er og kan Folketinget ikke være andet end en klar afspejling af befolkningens holdninger, ønsker, synspunkter. Det er derfor, folkeafstemninger er overflødige i langt de fleste tilfælde, for befolkningen har jo på valgdagen delegeret det til sin afspejling, folketingsmedlemmerne, at tage beslutninger på befolkningens vegne.

Jeg skal sluttelig fnysende afvise og protestere imod hr. Berlaus brug af en ikketilstedeværende person, en person, som er kommet til landet for nylig, gift med en dansk dame. At komme med hånlige hentydninger til en sådan person her i en debat om noget helt andet finder jeg uværdigt og utilstedeligt.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Nu har jeg siddet og lyttet lidt til debatten og hørt, hvordan bl.a. Fælles Kurs og Fremskridtspartiet har slynget om sig med tal, som angivelig stammer fra Danmarks Statistik, og derfor kunne det måske være ganske rimeligt at få forklaret, hvordan det forholder sig.

Hr. Preben Møller Hansen fortæller os, at det største antal udlændinge, der findes her i landet, kommer fra EF-lande. Ifølge Danmarks Statistiks oplysninger pr. 1. januar 1986 befandt der sig på det tidspunkt 25.680 mennesker fra EF-landene i Danmark. Den største gruppe, nemlig 33.414, er fra lande i Europa i øvrigt, heraf alene 20.408 fra Tyrkiet og 7.943 fra Jugoslavien. Endelig tæller de skandinaviske lande også pænt i regnskabet, derfra er der nemlig 23.023.

Lad mig endelig ved denne lejlighed gøre opmærksom på det påfaldende forhold, at Fælles

Kurs og Fremskridtspartiet på forunderlig vis mødes i deres ekstreme nationalisme, denne chauvinistiske holdning, der hedder: du kan ikke lide de udlændinge, der er muhamedanere; jeg kan ikke lide dem, der har et pas med en bestemt farve. Det er jo realiteten i denne debat, og jeg synes, man har grund til at takke hr. Preben Møller Hansen for, at vi får det klarlagt, for vi har virkelig længe haft behov for at få at vide, at Fremskridtspartiet og Fælles Kurs netop i dette stykke ligner hinanden – det er bare forskellige mennesker, de ikke kan lide.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Jeg er glad for, at hr. Arne Melchior indrømmer, at han ikke hører til blandt de klogeste her i landet. Det er ikke nogen nyhed, han her afslører, men jeg mener ikke, at hr. Arne Melchior har belæg for at tage os andre med ind i debatten på samme måde, slet ikke blandt de klogeste mødre, som han sagde.

Hr. Leif Hermann må i lang tid have vidst, at Fælles Kurs har en bestemt holdning til vores medlemskab af fællesmarkedet. Den vil vi forhåbentlig bevare; vi har det ikke ligesom SF, der svinger rundt i spørgsmålet om fællesmarkedet. Hvis hr. Leif Hermann kendte sin marxisme bare en lille bitte smule, ville han vide, at en af marxismens målsætninger er, at arbejderklassen skal kunne beskytte sig, og det er netop ud fra ønsket om at beskytte den danske arbejderklasse imod, hvad der måtte komme udefra, at Fælles Kurs har sin holdning til bl.a. fællesmarkedet. Det er en ganske sund, naturlig ideologisk kendsgerning, som hr. Leif Hermann ville kende til, hvis han havde læst sine klassikere på en fornuftig måde, men det har han formentlig ikke.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Det kommer naturligvis ikke bag på nogen, at SF nu er blevet våbendragere for EF, for vi har jo set, hvordan de på deres landsmøde har fjernet bestemmelsen om, at de ville gå ind for en folkeafstemning om dansk medlemskab af EF, og det er, som jeg gav udtryk for i går, alene betinget af den omstændighed, at SF nu ønsker at komme ind i et regeringssamarbejde med Socialdemokratiet, at man accepterer både NATO, EF og andet.

[Preben Møller Hansen]

Men tilbage står, at det er rigtigt, at vi i Fælles Kurs vil værne om vort land – ingen skal være i tvivl om det – og derfor går vi ind for, at Danmark bliver et frit land, hvor den danske befolkning alene træffer beslutninger om egne forhold i nutid og fremtid. Det betyder ikke, sådan som hr. Leif Hermann på SF's vegne gav udtryk for, at vi ikke kan lide andre, men det, vi har oplevet, er, at 130.000 udlændinge har bosat sig i vort land og har fået et job her i landet. Der er tale om en immigration, og en immigration skal man kun acceptere under forudsætning af, at man bl.a. har tilstrækkelig mange arbejdspladser og boliger til at dække det behov, der er i det danske folk.

Det er dér, forskellen mellem os og de andre er. Vi mener ikke, vi skal åbne vores grænser uhindret, så enhver kan komme ind. Vi har et ansvar over for den danske befolkning.

Jeg vil bede hr. Leif Hermann studere de marxistiske analyser af de irske arbejderes invasion af England og prøve at se, hvad konklusionen af den situation netop var set med marxistiske øjne. Så vil man forstå, at det, vi gør i Fælles Kurs, er i nøje samklang med denne ideologi, og det vil vi selvfølgelig fortsat gøre.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg skal lige korrigere hr. Preben Møller Hansen, som er så optaget af Danmarks Statistik. Det samlede antal udlændinge her i landet pr. 1. januar 1986 var 116.000 og ikke 130.000, og der er ikke kommet ret mange til siden, som hr. Preben Møller Hansen også godt ved.

Lad mig dernæst gøre hr. Preben Møller Hansen opmærksom på, at vi har indvandrerstop her i landet. Det er måske ikke gået op for hr. Preben Møller Hansen, at vi har indvandrerstop, men det har vi faktisk, og det har vi haft de sidste 15 år. Det er det ene forhold, jeg vil omtale.

Det andet forhold er, at et af marxismens grundprincipper faktisk er internationalisme, international solidaritet i arbejderklassen. Det er muligt, at hr. Preben Møller Hansen ikke er nået til den afdeling af marxismen endnu, men så vil jeg anbefale hr. Preben Møller Hansen at nå dertil.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, hvad det er for nogle mennesker, der kommer og tager disse arbejdspladser. Hovedparten af de ud-

lændinge, der befinder sig her i landet, kommer ikke fra EF-landene. Det er skandinaviske statsborgere og mennesker fra andre lande i Europa og fra andre lande i verden. Der befinder sig kun 25.000 EF-borgere her i landet. Er det dem, der tager de arbejdspladser, som hr. Preben Møller Hansen er så bekymret for?

Jeg tror, hr. Preben Møller Hansen skjuler sin nationale og sin chauvinistiske holdning under et meget tyndt klæde.

Pia Kjærsgaard (FP):

Dette forslag fra Fremskridtspartiet burde det være en ren fornøjelse for mange af partierne herinde i dag at behandle.

Det drejer sig rent faktisk om den danske befolknings ret til og mulighed for at give sin mening til kende over for en flygtningepolitik, hvis lige vi ikke har set herhjemme.

At Fremskridtspartiet ikke står alene med sit forslag, ses, som jeg tidligere har omtalt, af, at Venstres folketingsmedlem hr. Svend Heiselberg varmt støttede Fremskridtspartiets tanker om flere folkeafstemninger og deriblandt en afstemning om flygtningeloven. Klar tale fra hr. Svend Heiselberg, der blev bragt af TV-Avisen over det ganske land.

Selv om der er gået en uge eller to, siden Venstrepolitikerens udtalelser blev bragt, går vi ud fra, at vi vil få flere af Venstres stemmer for det forslag, vi nu har til behandling.

Det er en trist kendsgerning, at Danmark alt for sjældent benytter sig af muligheden for at lade borgerne give deres mening til kende om den førte politik.

Som jeg nævnte forleden, er der kun foretaget 11 folkeafstemninger, siden vi solgte De Vestindiske Øer i 1916. Fremskridtspartiets forslag ville give borgerne bedre indflydelse på en sag, der vil få afgørende indflydelse på danskernes hverdag inden for en overskuelig tid.

Som vi skriver i bemærkningerne til forslaget, er der ikke rimelighed i, at nogle politikere blot henviser til, at borgerne jo kan give deres mening til kende, når der er folketingsvalg. Hvis det var aktuelt og politikerne ville høre efter på de tidspunkter, ville flygtningeloven være skærpet endnu mere, end tilfældet er.

Fremskridtspartiet har naturligvis ikke lagt sig 100 pct. fast på, hvordan spørgsmålet til borgerne skal lyde, og vi er meget åbne for en diskussion.

[Pia Kjærsgaard]

Der er vel ikke mange partier herinde, der er imod en demokratisk afstemning blandt borgerne, så jeg håber stadig, at partierne vil betænke sig meget, inden forslaget skal til tredje behandling.

Socialdemokraterne har naturligvis helt andre sager, de skal pleje, så deres opbakning forventer vi ikke, og vi venter heller ikke støtte fra Socialistisk Folkeparti.

I flere omgange har Fremskridtspartiet rettet henvendelse til statsministeren vedrørende folkeafstemning om flygtningespørgsmålet. Vi har hver evig eneste gang fået afslag, men vi mener dog, at de enkelte partier burde have lejlighed til offentligt at begrunde deres tilslutning eller deres afslag. På den måde får befolkningen et klart billede af, hvilke partier der hylder demokratiske folkeafstemninger, og hvilke der ikke gør det. Fremskridtspartiet går naturligvis varmt ind for flere folkeafstemninger, og det skyldes, at vi finder, der er spørgsmål af så stor betydning for nationen, at det ikke kan overlades til 179 borgere at bestemme over dem.

EF-pakken havde regeringen ikke de store skrumpet med at sende ud til afstemning, men der har ikke hidtil været bred regeringstilslutning til det andet store nationale problem: flygtningepolitikens omfang og begrænsning.

Når den konservative ordfører, fru Grethe Fenger Møller, siger, at Det Konservative Folkeparti vil kræve en folkeafstemning »når og hvis«, så er det et helt typisk træk fra et træt regeringsparti, der ikke markerer en forståelig holdning til flygtningepolitikken. Den gang hyklerier hører faktisk ikke hjemme nogen steder. Det er en elendig og utroværdig måde at føre politik på at stille sig herop og afvise et konkret forslag for derefter at sige: Men vi er indstillet på en folkeafstemning, hvis, såfremt, ifald. Det er så dejlig uforpligtende at sige sådan, og med den indstilling tør jeg godt tage et væddemål på, at den danske befolkning ikke får sin berettigede folkeafstemning, så længe dette land regeres af venstrefløjssyrede borgerlige politikere.

Det er sørgeligt, og vi må konstatere, at også Det Konservative Folkeparti, til trods for hvad der har stået i dagens aviser, til trods for hvad Radioavisen har kørt på hele morgenen, er godt tilfreds med den nuværende flygtningelov, der betyder, at der fortsat kommer tusinder af fremmede ind i landet hvert år. Det er skan-

daløst, og det er en bombe under det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Det virker åbenbart irriterende på SF's repræsentanter, når vi fra Folketingets talerstol afslører, at dette parti har slået en kolbøtte på 180 grader og nu er varme tilhængere af dansk medlemskab af EF. Det irriterer dem så meget, at de går på denne talerstol og fylder befolkningen med løgn. Det er det, hr. Leif Hermann har gjort direkte fra talerstolen med sine insinuationer, og da jeg dokumenterede, at han havde talt usandt, skyndte han sig at stikke halen mellem benene og smutte ud ad døren. Det siger en lille smule om, hvor meget mandfolk der er i dem. Men han havde desværre kigget lidt forkert i statistikken, når han siger, der er 116.951 udlændinge i Danmark. Ja, det er også rigtigt, men det er for nogle år siden. Det tal, jeg angav, var 128.255, og det var det, der gjaldt pr. 1. januar 1987. Det vil altså sige, at det er 14 måneder siden, dette tal var angivet. Der er kommet en hel del siden den tid. Derfor er mine argumenter naturligvis rigtige, og så skal man ikke, fordi man flipper lidt ud i SF over, at det bliver afsløret, komme med urigtigheder fra denne talerstol. Det, det drejer sig om her, er, at vi har politiske argumenter, og at det, vi siger, er i overensstemmelse med sandheden.

Jeg vil også gerne lige sige til SF, at vi ikke er nationalister, men vi har nu én bestemt opgave, og det er at sikre den befolkning, vi repræsenterer, boliger og beskæftigelse, og forhindre, at alle, som mener, de kan få et job heroppe, lukkes ind i vort land. Vi har sagt som noget principielt, at vi vil beskytte enhver flygtning som vores eget øjeæble, når det drejer sig om mennesker, der har sat deres eget liv på spil, fordi de har kæmpet mod uretfærdighed. Men det er ikke ensbetydende med, at vi går ind for, at man åbner grænserne uhæmmet, således at den danske befolkning, der er grundlaget for det, vi har, ender i arbejdsløshed og armod.

(Kort bemærkning).

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg har lidt svært ved at forstå det, fru Pia Kjærsgaard før sagde til mig. Jeg vil gerne spørge fru Pia Kjærsgaard, hvornår det egentlig er

[Grethe Fenger Møller]

blevet hyklerisk – det var vist det ord, fru Pia Kjærsgaard anvendte – at man vil holde grundloven. Det, vi har ønsket fra konservativ side, er, at man i Retsudvalget færdigbehandler justitsministerens lovforslag. Det vil vi gerne have igennem, og så må man se, hvad der sker bagefter.

I øvrigt synes jeg, der er grund til at takke Fremskridtspartiet for denne debat. Alle kender jo Fremskridtspartiets holdning og ønsker i denne sag, og det, der faktisk er sket, er, at debatten har fået det stik modsatte forløb af det, Fremskridtspartiet ville. Jeg mener, vi kan konkludere, at den debat, vi har haft i dag, har betydet, at vi nu kan sige, at der faktisk er sket en cementering af udlændingeloven fra 1986, og det er jeg som konservativ i hvert fald godt tilfreds med.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Mig bekendt var det i går, vi havde EF-debat, og ikke i dag; i dag mener jeg vi taler om flygtninge. Jeg skal ikke blande mig i hr. Preben Møller Hansens og hr. Leif Hermanns udveksling af tal. Jeg skal alene sige, at SF's budskab i hr. Leif Hermanns indlæg var, at det for os også er diskrimination, når Fælles Kurs vil holde andre bestemte grupper ude af Danmark. Det er diskrimination på samme måde, som når Fremskridtspartiet vil holde nogle bestemt definerede grupper ude af Danmark.

Formanden:

Vi nærmer os nu afslutningen på en usædvanlig lang førstebehandling, hvor formanden har været overordentlig velvillig med korte bemærkninger. Fru Pia Kjærsgaard en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil gerne sige til fru Grethe Fenger Møller, at der jo overhovedet ikke kan være noget grundlovsstridigt i vores forslag, da jeg går ud fra, at det så var blevet afvist af formanden. Det, jeg anklager fru Grethe Fenger Møller for, er, at hun ikke i går, inden hun udtalte sig til pressen eller sendte en pressemeddelelse ud, eller hvordan det er foregået, havde fundet ud af, at der rent faktisk er et flertal bag den lettere

stramning af udlændingeloven, som fru Grethe Fenger Møller har talt så meget om.

Fru Grethe Fenger Møller ved udmærket godt, at det, der er sket i dag, er, at Det Konservative Folkeparti har ladet, som om det er udlændingeloven, flygtningeloven, man vil lade gå ud til folkeafstemning. Det vil man åbenbart ikke, og jeg er så tilfreds med, at vi har fået en klar melding om det. Jeg er langt fra tilfreds med, at Det Konservative Folkeparti afviser det forslag, vi har behandlet her i dag, men vi har i det mindste fået en klar melding om, at heller ikke Det Konservative Folkeparti eller Venstre for den sags skyld ønsker en folkeafstemning om udlændingeloven.

Men den danske befolkning er ikke tilfreds med den udlændingelov, vi har i dag. Prøv at spørge den danske befolkning, prøv at lægge mærke til de opinionsundersøgelser, der er foretaget! Der har ikke én eneste gang været andet end et markant flertal imod den udlændingelov, vi har. Befolkningen ønsker ikke den lov. Giv dem dog en chance for at markere over for Folketinget, hvad de egentlig mener.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Jeg synes, det kunne være interessant, om SF meldte klar besked om, hvad det egentlig er, de ønsker – om de ønsker at beskytte danske arbejdere, altså danske arbejdspladser for danskere, eller om de har den opfattelse, som jeg hørte fru Ebba Strange gav udtryk for her, at blot man som udlænding kom til Danmark, skulle man lukkes ind. Jeg vil gerne spørge, om SF ikke er bekendt med, at der er arbejdsgivere, der spekulerer i at importere arbejdere, som skal arbejde her i landet på andre løn- og arbejdsvilkår end dem, som den danske fagbevægelse og den danske arbejderklasse har tilkæmpet sig. Og hvis ikke man som arbejder har pligt til at beskytte de resultater, der er opnået i sej kamp, ved jeg ikke, hvilken opgave man som tillidsmand i arbejderbevægelsen egentlig har. Men hvis SF mener, man nu skal underløbe alle de resultater, som mere end 100 års kamp i dansk arbejderbevægelse har opnået, ved at sige til en hvilken som helst gruppe fra et hvilket som helst sted i Europa: Bare kom, venner, her er arbejde, og vi skal nok sørge for, at I får bolig! så må jeg spørge: hvad bliver der af den danske arbejderklasses rettigheder og muligheder for at leve her i landet?

Formanden:

Må jeg minde om, at det, vi har til første behandling i øjeblikket, er et lovforslag om folkeafstemning om flygtninge.

Glistrup (FP):

Vedrørende det forslag, vi har til første behandling, er der da ingen, der kan være i tvivl om, at SF og Fremskridtspartiet har ret forskelligartede synspunkter, men det er da også helt i orden, for vi har jo netop et parlament til at fremføre synspunkterne i, og så skal vi respektere hinandens synspunkter og med saglige argumenter forsøge at overbevise hinanden om det rigtige i den synsmåde, vi hver især har. Vi er her simpelt hen for at finde de løsninger, som de gode argumenter taler for.

I sit angreb på Fremskridtspartiet siger fru Ebba Strange, som var det noget nedsættende, at det, Fremskridtspartiet vil, er diskrimination. Jamen al lovgivning er da diskrimination. Når vi siger, at myndighedsalderen er 18 år, diskriminerer vi imellem dem, der er under 18 og over 18 år, og når vi siger, vi ikke vil have muhamedanske bekvemmelighedsflygtninge til Danmark, sondrer vi imellem muhamedanske bekvemmelighedsflygtninge på den ene side og andre mennesker på den anden side. Al lovgivning går ud på diskrimination, og derfor er det i sig selv ikke noget som helst argument, at et lovforslag er diskrimination. Når fru Ebba Strange vil have en bestemt behandling – det være sig af en skatteborger eller af en forbryder – diskriminerer hun mellem dem, der opfylder betingelserne, og dem, der ikke opfylder betingelserne.

I øvrigt skylder jeg svar på nogle løse ender. Hr. Arne Melchior var af den opfattelse, at de jøder, der indvandrede ved århundredets begyndelse, og som boede nede omkring Landemærket, ikke var kommet ind, hvis Fremskridtspartiets holdning, som vi har givet udtryk for den i dette lovforslag, havde været gældende dengang. Jo, de var, for den flygtningelov fra 1874, vi havde dengang, svarer jo fuldstændig til det, som Fremskridtspartiet vil genindføre.

Andre har villet tage udgangspunkt i forhold, der er endnu ældre, nemlig fra sidste århundrede. Hr. Bernhard Baunsgaard hævdede, at Grundtvig var af den opfattelse, at man skulle føre radikal flygtningepolitik. Det er lidt dri-

stigt. Grundtvig var medlem af dette Ting, og Grundtvig har i dette Ting fremsat den ene udtalelse efter den anden, der er fuldstændig på Fremskridtspartiets linje. Derfor er det altså forkert, hvad hr. Bernhard Baunsgaard sagde om Grundtvig.

Endnu værre er det i relation til en person, der jo i hvert fald er aldeles stendød, men som har spillet en stor rolle i denne debat, nemlig Karl Marx, for Karl Marx' flygtningesynspunkter ligger jo i hvert tilfælde 50 km til højre, hvad racisme angår, fra, hvad nogen som helst kunne drømme om at udtrykke i dette Ting.

Så lad os nu komme ned på jorden og se at få debatten gjort mere afslappet, så vi på en pæn måde kan få løst de problemer, lovforslaget omhandler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 120:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

Af Glistrup (FP) m.fl.
(Fremsat 9/12 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Justitsministeren (Ninn-Hansen):**

Forslagsstillerne ønsker udlændingeloven ændret, sådan at en udlænding, der ved en endelig straffedom er udvist her fra landet, og som samtidig har indbragt et afslag på asyl for Flygtningenævnet, ikke skal kunne opholde sig her i landet, mens nævnet behandler hans klage.